

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ
ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΡΑΦΑΗΛ, ΝΙΚΟΛΑΟ & ΕΙΡΗΝΗ
(ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου)

Εὐλογητός ὁ Θεός... Ἀμήν.

Ψαλμός PMB' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καί μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουσόν μοι τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχοι

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Θεὸς Κύριος...

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.
Θεὸς Κύριος...

Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος...

Τῇ τῶν μαρτύρων θαυμαστῇ προστασίᾳ, τῶν ἐν Θερμῇ ἡμῖν ἀρτίως φανέντων, ἀπὸ ψυχῆς προσπέσωμεν κραυγάζοντες· Ραφαήλ μακάριε, καὶ Νικόλαε θεῖε, καὶ Εἰρήνη πάνσεμνε, πάσης ρύσασθε βλάβης, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς, τοὺς τῇ πρεσβείᾳ ὑμῶν καταφεύγοντας.

Δόξα Πατρί...

Λυχνία τρίφωτος Χριστοῦ ἐδείχθητε, ἅγιοι μάρτυρες, Λέσβου τό καύχημα, τήν Ἐκκλησίαν ταῖς αὐγαῖς φαιδρύνοντες τῶν θαυμάτων, Ραφαήλ παμμέγιστε, ἱερέων εὐπρέπεια, ἔνδοξε Νικόλαε, διακονίας κειμήλιον, και ρόδον παρθενίας Εἰρήνη· ὅθεν ὑμᾶς ἀνευφημοῦμεν.

Καί νῦν...

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μή γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γάρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός Ν' (50)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου, καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπί πλεῖον πλῦνόν με ἀπό τῆς ἀνομίας μου, καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω, καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διά παντός. Σοί μόνῳ ἥμαρτον, καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καί νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καί καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου, καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καί Πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μή ἀπορρίψης με ἀπό τοῦ προσώπου σου, καί τό Πνεῦμά σου τό ἅγιον μή ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καί Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοὺς σου, καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών, καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν. Ἦχος πλ. δ'.

ᾠδή α'. Ὑμνὸν διοδεύσας

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Συνόντες μαρτύρων θείοις χοροῖς, Ραφαήλ παμμάκαρ, καί Νικόλαε ἱερέ, ἅμα σὺν Εἰρήνῃ δυσωπεῖτε, πολυειδῶν ἡμᾶς ρύεσθαι θλίψεων.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν
Κευθμώνων ὡς ὠφθη ἀπὸ τῆς γῆς, τό θεῖόν σου σκῆνος, ἀγιάζει τούς
εὐσεβεῖς· ἀλλ' ὦ Ραφαήλ θαυματοφόρε, ἀγιασμόν ἡμῖν δίδου καί
λύτρωσιν.

Δόξα Πατρί...

Ἐφάνησαν ἄνθη ὡς νοητά, ὑμῶν τά ὀστέα, ὧν ἡ χάρις ἡ μυστική,
Νικόλαε ἅμα καί Εἰρήνη, τήν δυσωδίαν διώκει τῶν θλίψεων.

Καί νῦν...

Πηγὴ εὐσπλαγχνίας τῆς θεϊκῆς, βλῦσόν μοι Παρθένε, σωτηρίας τόν
γλυκασμόν, καί λῦσον πικρίαν τῆς ψυχῆς μου, ἦν τῶν παθῶν μου τό
πλῆθος ἐνέσταξε.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Ἡ πλουσία σου χάρις, παρά Θεοῦ Ἄγιε, πᾶσι θαυμαστῶς ἐνεργοῦσα,
νέμει τά κρεῖττονα· διό τοῖς σπεύδουσιν, ὦ Ραφαήλ τῆ σῆ σκέπη, δίδου
τά ἰάματα, ψυχῆς καί σώματος.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ...

Ἡθληκότες νομίμως, ὑπὲρ Χριστοῦ μάρτυρες, πάσης ἀνομίας καί
βλάβης, τοῦ πολεμήτορος, ἡμᾶς λυτρώσασθε, σὺν Νικολάω Εἰρήνη, ταῖς
πρός τόν οἰκτίρμονα ὑμῶν δεήσεσι.

Δόξα Πατρί...

Μυστηρίων ἐνθέων, ὡς ἀληθῶς ἔκβασις, γέγονεν ὑμῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ
ἀποκάλυψις, ὦ Ραφαήλ ἱερέ, σὺν Νικολάω Εἰρήνη· ὅθεν ἡμῖν νείματε,
φόβον τόν ἐνθεον.

Καί νῦν...

Ὡς περίδοξος θρόνος, καί φωταυγές σκῆνωμα, τοῦ παμβασιλέως τῆς
δόξης, καί παντοκράτορος, Κόρη πανάμωμε, σκεῦος φωτός ἀγνοῦ βίου,
τήν ψυχὴν μου ποίησον, ὡς ἂν σωθῆσωμαι.

Διάσωσον, ὦ Ραφαήλ καί Νικόλαε καί Εἰρήνη, τούς ἐν πίστει ὑμῖν
προστρέχοντας Ἄγιοι, ἀπὸ παντοίων κινδύνων καί νοσημάτων.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τήν ἐμήν χαλεπὴν τοῦ
σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αίτηση και τό Κάθισμα

Προστάται ήμῶν, ἀρτίως ἀνεδείχθητε, καί πᾶσι πιστοῖς, φαινόμενοι παρέχετε, παραδόξοις ὄψεσι, τά αἰτήματα Ἅγιοι πάντοτε· διά τοῦτο ὑμνοῦμεν ὑμᾶς, σοφέ Ραφαήλ τε καί Νικόλαε.

ᾠδή δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ...

Νοσημάτων ἀπάλλαξον, πάτερ Ραφαήλ καί πάσης κακώσεως, ἀοράτω ἐπισκέψει σου, τούς τό σόν φωνοῦντας μέγα ὄνομα.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ...

Ἐκλυτρούμενοι φάνητε, τῆς τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ ἐπιθέσεως, ὦ Εἰρήνη καί Νικόλαε, τούς εἰλικρινῶς ὑμῖν προστρέχοντας.

Δόξα Πατρί...

Σωτηρίαν αἰτήσασθε, τήν κατά ψυχὴν καί σῶμα τοῖς σπεύδουσι, Ραφαήλ τε καί Νικόλαε, καί Εἰρήνη πᾶσιν ὑμῖν Ἅγιοι.

Καί νῦν...

Τῆς ψυχῆς μου τά τραύματα, ἴασαι Παρθένε τῆ σῆ χρηστότητι, καί ὑγείαν τήν κατ' ἄμφω μοι, καί πταισμάτων αἴτει τήν συγχώρησιν.

ᾠδή ε΄. Φώτισον ἡμᾶς

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ...

Εἶδόν σε πολλοί, καί χαρᾶς πολλῆς ἐπλήσθησαν· χαροποίησον οὖν πάτερ καί ἡμῶν, τήν ζωὴν λελυπημένην πικραῖς θλίψεσι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ...

Ἄκουσον ἡμῶν, τῆς φωνῆς θεῖε Νικόλαε, καί παράσχου ὦ Εἰρήνη θαυμαστή, τῆ ζωῆ ἡμῶν εἰρήνην ἀστασίαστον.

Δόξα Πατρί...

Θεῖοι ἀθληταί, Ραφαήλ τε καί Νικόλαε, καί Εἰρήνη τῶν Λεσβίων ἡ χαρά, λυπηρῶν ἡμᾶς, λυτροῦσθε περιστάσεων.

Καί νῦν...

Λύτρωσαι ἡμᾶς, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, μανιώδους τοῦ ἐχθροῦ ἐπιφορᾶς, καθ' ἡμῶν ἀεὶ ὡς λέοντος σφαδάζοντος.

ᾠδή στ΄. Τήν δέησιν

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ...

Ὅράσει, καί πολλαῖς θεωρίαις, τοῖς πιστοῖς ἐμφανιζόμενος μάκαρ, τῶν κεκρυμμένων τήν γνῶσιν ἐκφαίνεις, ἀλλά καί νῦν μυστικῶς ἐπιφάνηθι, ὀσιομάρτυς Ραφαήλ, καί παράσχου ἡμῖν τά αἰτήματα.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ...

Φανέντες, ὡς ἐξ ἀδύτων τῷ κόσμῳ, ὑπὸ γῆν χρόνοι πολλοῖς
κεκρυμμένοι, τῆς τοῦ Θεοῦ εὐσπλαγχνίας τόν πλοῦτον, πρεσβευτικῶς
τοῖς ἀνθρώποις παρέχετε, Νικόλαε μάρτυς στερρέ, καί Εἰρήνη σεμνή
καλλιπάρθενε.

Δόξα Πατρί...

Οἱ νέοι, τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρες, οἱ ἀθλήσει ἀριστεύσαντες πάλαι, ὁ
Ραφαήλ ὁ σοφός θεηγόρος, καί σύν Εἰρήνη ὁ θεῖος Νικόλαος,
ἐπιστασίαις ταῖς ὑμῶν, τῶν ἐν βίῳ δεινῶν ἡμᾶς ρύσασθε.

Καί νῦν...

Ρυσθῆναί με, τῶν παθῶν τῆς κακίας, καί ἀπάσης τοῦ ἐχθροῦ
κακουργίας, τῆ σῆ εὐδόκησον Κόρη πρεσβεία, πρὸς τόν Υἱόν καί Θεόν
σου καί Κύριον, καί δίδου μοι ὡς ἀγαθή, μετανοίας σωτήριον δάκρυον.

Διάσωσον, ὦ Ραφαήλ καί Νικόλαε καί Εἰρήνη, τοὺς ἐν πίστει ὑμῖν
προστρέχοντας Ἅγιοι, ἀπό παντοίων κινδύνων καί νοσημάτων.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτηση καί τό Κοντάκιο

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου

Ὡς ἀντιλήπτορες πάντων θερμότατοι, ὦ Ραφαήλ καί θεόφρον Νικόλαε,
ἀεὶ βοηθεῖτε τοῖς πάσχουσι, καί τῶν παθῶν τὰς ὀδύνας κουφίζετε, ὑμῶν
ταχίναῖς ἀντιλήψεσι.

Προκείμενο

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. (δίς)

Στίχος: Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Θαυμαστός ὁ Θεός...

Εὐαγγέλιον

Δόξα Πατρί...

Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν
ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου, καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Προσόμοιο

Ἦχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι

Ἄστρα ὡς νεόφωτα, τῆ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐκ τῆς Λέσβου λάμπαντες, πάντας καταυγάζετε ἐν τοῖς θαύμασι, Ραφαήλ μέγιστε, σὺν τῷ Νικολάω, καί Εἰρήνη καλλιπάρθενε, καί διαλύετε τήν τῶν παθημάτων σκοτόμαιναν, πιστοῖς ἐπιφαινόμενοι, πλήρεις συμπαθείας καί χάριτος· ὅθεν ἐκβοῶμεν· ἐν πάσῃ τῇ ζωῇ ἡμῶν σοφοί, μή διαλίπητε σκέποντες, πάσης περιστάσεως.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

Κύριε ἐλέησον (ιβ΄)

Ὦδή ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Οἱ τήν σὴν κατιδόντες, Ραφαήλ θεοφόρε θέαν οὐράνιον, ἐδέξαντο ἐκ ταύτης, φῶς θείας εὐφροσύνης· δός κάμοι οὖν μακάριε, τῆς βοηθείας τῆς σῆς, τὰς σωτηρίους δόσεις.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ...

Ἰατρεύειν τά πάθη, τῶν ψυχῶν καί σωμάτων ἡμῶν μή παύσησθε, Νικόλαε τρισμάκαρ, καί πάνσεμνε Εἰρήνη, καί διδόναι ἐκάστοτε, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, καί ἀναγκῶν τήν λύσιν.

Δόξα Πατρί...

Γνωρισθέντες τῷ κόσμῳ, ὡς γνωστοί τῷ Κυρίῳ πάλαι τυγχάνοντες, λαμπρῶς θαυματοουργεῖτε, προφθάνοντες ταχέως, Ραφαήλ καί Νικόλαε, τοὺς προσιόντας θερμῶς, ὑμῶν τῇ προστασίᾳ.

Καί νῦν...

Ἐξ ἀχράντου γαστρός σου, προελθὼν ὁ τῶν ὅλων Θεός καί Κύριος, μορφῇ τῇ ἀνθρωπίνῃ, προστάτιν σε δεικνύει, παντός κόσμου πανάμωμε· ὅθεν ἐκ πάσης ἡμᾶς, ἀπάλλαξον ἀνάγκης.

Ὦδή η΄. Τόν βασιλέα

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Ρῶσιν παράσχου, καί τήν κατ' ἄμφω ὑγείαν, τοῖς προστρέχουσι τοῖς θείοις σου λειψάνοις, Ραφαήλ παμμάκαρ, καί σέ ὑμνολογοῦσι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Ἄλυπον βίον, ἐν ἀληθεῖ εὐπραγίᾳ, καταξίωσον ἡμᾶς πιστῶς ἀνύειν, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, Νικόλαε θεόφρον.

Δόξα Πατρί...

Σθένος μοι δίδου, ἐν ταῖς τοῦ βίου ἀνάγκαις, καί παράκλησιν ἐν πάσαις ἀθυμίαις, ὧ τριάς ἅγια, νεοφανῶν μαρτύρων.

Καί νῦν...

Ἰασαι Κόρη, τήν θλιβομένην ψυχὴν μου, καί θεράπευσον τοῦ σώματος τό ἄλγος, τῆ συμπαθεστάτη προνοία σου Παρθένε.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Μεγάλων χαρισμάτων κατηξιωμένος, παρά Χριστοῦ Ραφαήλ ιερώτατε, μέγας προστάτης ἐδείχθης ἡμῶν καί στήριγμα.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ...

Οἱ μάρτυρες Κυρίου, οἱ δεδοξασμένοι, σὺν Νικολάω Εἰρήνη θεόνυμφε, τῆς τῶν παθῶν ἀδοξίας ἡμᾶς λυτρώσασθε.

Δόξα Πατρί...

Ἐψόθεν ἀοράτως, σκέπετε ἀπαύστως, ὦ Ραφαήλ ιερέ καί Νικόλαε, σὺν τῆ Εἰρήνη τούς πίστει ὑμᾶς γεραίροντας.

Καί νῦν...

Ἐμνοῦμέν σου τήν χάριν, κεχαριτωμένη· ὅτι ἡμᾶς διασώζεις ἐκάστοτε, καί ἀσφαλῶς κατευθύνεις πρὸς θεῖον θέλημα.

Τὸ Ἄξιόν ἐστιν καὶ τὰ Μεγαλυνάρια

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις τῆς Ἰθάκης θεῖος βλαστός, Ραφαήλ τρισμάκαρ, καί τῆς Λέσβου ὁ ἄρωγός· **χαίροις** Διακόνων, Νικόλαε λαμπρότης· **χαῖρε** σεμνή Εἰρήνη, Χριστοῦ ὀσφράδιον.

Πάλαι ἐναθλήσαντες καρτερῶς, καί ἄρτι γνωσθέντες, ἐν τῇ Λέσβῳ περιφανῶς, λάμπετε ἐν κόσμῳ, θαυμάτων ἐνεργείαις, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου, ἅγιοι μάρτυρες.

Δόξη λαμπρυνόμενοι θεϊκῇ, ὀράσεσι πλείσταις, ἐκκαλύπτετε τοῖς πιστοῖς, ἀγνώστων πραγμάτων, σαφέστατα τήν γνώσιν, ὡς θεῖοι τοῦ Σωτῆρος, ὀσιομάρτυρες.

Χαίρετε τῆς Λέσβου κλέος καινόν, Θερμῆς πολιοῦχοι, καί τοῦ λόφου τῶν Καρυῶν, Ραφαήλ παμμάκαρ, ὁμοῦ σύν Νικολάω, καί τῆ σεμνῆ Εἰρήνῃ, πυρσοί θεόφωτοι.

Χαίρει κεκτημένη ὡς θησαυρούς, πλουτίζοντας πάντας, ἰαμάτων ταῖς δωρεαῖς, Ραφαήλ θεόφρον, σύν θείῳ Νικολάω, ἡ Λέσβος τά πανέντιμα ὑμῶν λείψανα.

Πάντας τούς προστρέχοντας εὐλαβῶς, ὑμῶν τῆ πρεσβεία, πάσης ρύσασθε συμφορᾶς, Ραφαήλ Εἰρήνῃ, ὁμοῦ σύν Νικολάω, τήν τῶν πταισμάτων λύσιν, ἡμῖν αἰτούμενοι.

Ὅντως ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, τήν εὐθεϊαν τρίβον ὑποδείξας ἡμῖν τρανῶς, καί ἤθλησας γενναίως, ἐκχέας τό σόν αἷμα, ὦ Ραφαήλ θεόφρον, πιστῶν διάσωσμα.

Δεομένων πάντων καταφυγή, ἀνεδείχθη πάλαι ἐν τῇ Λέσβῳ ἡ σὴ Μονή, ἡμῖν καταλιποῦσα φιλανθρωπίας τύπον, εἰς μίμησιν Κυρίου τοῦ σέ δοξάσαντος.

Ὅτε διηκόνεις ὡς Σεραφεῖμ, ἐπλούτεις τήν Χάριν, ὦ Νικόλαε θαυμαστέ, διά τῶν τιμίων χειρῶν τοῦ Γέροντός σου, καί ὤφθης ἐν ἀθλήσει αὐτοῦ συμμέτοχος.

Νηπιόθεν ἔδραμες πρὸς Χριστόν, ποδηγέτην σχοῦσα Ραφαήλ τόν ἱερουργόν, καί τελειοτάτη θυσία προσηνέχθης, πυρί ἀναλωθεῖσα, Εἰρήνῃ πάνσεμνε.

Χαίροις Ὀλυμπία νύμφη Χριστοῦ, ὀσιομαρτύρων ἰσοστάσιος ἐν παντί· χαίροις μὲν ἡ πάλαι ἀθλήσασα νομίμως, ἀρτίως δέ γνωσθεῖσα, Θεοῦ εἰς αἴνεσιν.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, Ἄνναν τήν ἀγίαν τήν προμήτορα τοῦ Χριστοῦ, τήν ἀξιωθεῖσαν γεννηῆσαι τήν Παρθένον, τήν μόνην Θεοτόκον καί παναμώμητον.

Μέγας ἐν ἀθλήσει ἀναδειχθεῖς, ὡς τροπαιοφόρος καί ἐν θαύμασιν εὐκλεής, μέγας ἀντιλήπτωρ τῆς Ἐκκλησίας ὤφθης, Γεώργιε παμμάκαρ, μαρτύρων καύχημα.

Πατέρα λιποῦσα τόν δυσσεβῆ, θυγάτηρ ἐδείχθης Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, ὑπέρ οὔ προθύμως ἀθλήσασα, Βαρβάρα, λυτροῦσαι πάσης νόσου τούς προσιόντας σοι.

Σύμμορφοι ἐν ἄθλοισ τοῖς ἱεροῖς, Εὐστράτιε μάκαρ καὶ Αὐξέντιε ἱερέ,
σύν τῷ Εὐγενίῳ, Μαρδάρει, Ὀρέστα, ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ διατηρήσατε.

Τόν ἐν ἀθλοφόροις ἱεουργόν, καὶ ἐν ἱερεῦσιν ἱερώτατον ἀθλητήν, τόν
θαυμάτων ρεῖθρα πηγάζοντα ἐν κόσμῳ, τόν μέγαν Χαραλάμπην ὕμνοις
τιμήσωμεν.

Τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐν Χριστῷ, τοῖς δεδουλωμένοις χρηματίσας
μυσταγωγός, κληρονόμος ὠφθῆς Σιών τῆς ἐλευθέρας, ἀθλήσας,
Ἐλευθέριε, ὡς ἀσώματος.

᾽Ωφθῆς ὑποτύπωσις καὶ κανών, θεοφόρε Σάββα ὡς τοῦ Πνεύματος
θησαυρός, ὁσίων Πατέρων, ἰθύνων καὶ ρυθμίζων, πρὸς γυνῶσιν
εὐσεβείας τούς πειθομένους σοι.

Λουτρακίου στέφανος καὶ τιμή, τῆς ὑδρωπικίας καὶ καρκίνου
θεραπευτά, Πατάπιε θεόφρον, τῶν Γερανείων δόξα, πρέσβευε τῷ Κυρίῳ
ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Δίδου Γουμενίσση τῇ εὐσεβεῖ, τῇ πιστῶς τιμώσῃ τὴν εἰκόνα σου τὴν
σεπτὴν, πᾶσαν εὐπραγίαν, εἰρήνην καὶ ὑγείαν, ὡς ταύτης προστασία,
Κόρη παντάνασσα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ
δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς
τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον.

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**γ'**).
Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι
τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἄπολυτίκια

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε

Ἐν Λέσβῳ ἀθλήσαντες ὑπέρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτήν ἠγιάσατε τῇ τῶν λειψάνων ὑμῶν εὐρέσει, μακάριοι. Ὅθεν ὑμᾶς τιμῶμεν, Ραφαήλ θεοφόρε, ἅμα σὺν Νικολάῳ καὶ παρθένῳ Εἰρήνῃ, ὡς θείους ἡμῶν προστάτας καὶ πρέσβεις πρὸς Κύριον.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα

Λυχνία τρίφωτος Χριστοῦ ἐδείχθητε, ἅγιοι Μάρτυρες, Λέσβου τό καύχημα, τὴν Ἐκκλησίαν ταῖς αὐγαῖς φαιδρύνοντες τῶν θαυμάτων, Ραφαήλ παμμέγιστε, ἱερέων εὐπρέπεια, ἔνδοξε Νικόλαε, διακονίας κειμήλιον, καὶ ρόδον παρθενίας Εἰρήνη· ὅθεν ὑμᾶς ἀνευφημοῦμεν.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῶν συνόρων προμάχους, Γουμενίσσης προπύργια, καὶ μονῆς τῆς Γρίβας προστάτας οὐρανίους κεκτήμεθα, τόν θεῖον Ραφαήλ σὺν τῇ σεμνῇ Εἰρήνῃ καὶ Νικόλαον ὁμοῦ, ἐπομβρίζοντας θαυμάτων τάς δωρεάς τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσι· δόξα τῷ εὐδοκήσαντι ὑμῖν, δόξα τῷ ἐνισχύσαντι, δόξα τῷ χαριτώσαντι ὑμᾶς καὶ καθαγιάσαντι.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Ἰθάκης τόν γόνον καὶ τῆς Λέσβου τό καύχημα, ὀσιομαρτύρων τὴν δόξαν, Ραφαήλ εὐφημήσωμεν· ἀρτίως γάρ ἡμῖν φανερωθεῖς, ἰάματα πηγάζει τοῖς πιστοῖς, καὶ κατ' ὄναρ καὶ καθ' ὕπαρ ὑπερφυῶς ὀπτάνεται τοῖς κράζουσι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐκπληροῦντι διὰ σοῦ ἡμῶν τά αἰτήματα.

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε

Τοῦ θείου λειψάνου σου τῇ ἀνευρέσει, σοφέ, ἡ Λέσβος πεπλήρωται τῆς ἐκ Θεοῦ δαψιλῶς δοθείσης σοι Χάριτος· σύ γάρ ὀσιομάρτυς, Ραφαήλ, παραδόξως φαίνει πλείστοις ἀνθρώποις καὶ ἰάσεις παρέχεις, διό τοῖς θαυμασίοις σου πιστοῖ εὐφραίνόμεθα.

Ἦχος γ΄. Μέγαν εὖρατο

Κρίνον εὖοσμον τοῦ Παρακλήτου, κλέος ἔνθεον Θερμῆς τῆς Λέσβου ἀναδέδειξαι, Εἰρήνη καλλιπάρθενε, δύο καὶ δέκα ἐτῶν ἐμαρτύρησας καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψας, νύμφη πάναγνε, λιταῖς σου θείαις εἰρήνευσον τοὺς πόθῳ μεγαλύνοντας τοὺς ἄθλους σου.

Ἐκτενής καί Ἀπόλυση, μεθ' ἣν τὰ ἐξῆς:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντας τούς ἐν πίστει ἀκλινεῖ, τοῖς ὑμῶν ἀγίοις λειψάνοις, φοιτῶντας
Ἅγιοι, καί πρός τήν ἀντίληψιν, τήν ὀξυτάτην ὑμῶν, ἀφορῶντας
ἐκάστοτε, Ραφαήλ τρισμάκαρ, Εἰρήνη καί Νικόλαε, θαυματουργοί
θαυμαστοί, πάσης ἐπηρείας καί βλάβης, λύπης καί πικρῶν νοσημάτων,
ρύσασθε ὑμῶν τῆ θεία χάριτι.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με
ὑπό τήν σκέπην σου.

Δί' εὐχῶν... Ἀμήν.